

עמ.

זה המזמור אמר אסף להקריש ברוך הוא על ששפך הדתו על עצים ואבנים מים
אמר במר נששו ימאיון וסקינון על ההורבן הגדול ואיך הקריש ברוך הוא החמס
במקום שישראל לא היו רשאים לילך רק הכהן גדול ביום הכפורים לבד ועכשיו
שועלים הלכו בה:

ים טז

א מזמור לאסף אלהים באו גוים | בנחלתך טמאו
את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים: ב נתנו
את־נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
לחית־ארץ: ג שפכו דמם | פמים סביבות ירושלם
ואין קובר: ד תינו הרפה לשכנינו לעג וקלם
לסביבותינו: ה עד־מה יהוה תאנף לנצח תבער
במ־אש קנאתך: ו שפך חמתך | אלה־גוים אשר
לא־ידעוך ועל־ממלכות אשר בשמך לא קראו:
ז כי אכל את־יעקב ואת־נוהו השמו: ח אל תזכר
לנו עונת ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלנו
מאד: ט עזרנו | אלהי ישענו על־דבר כבוד־שמך
והצילנו וכפר על־חטאתינו למען שמך: י למה |
יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת
ח־עבדיך השפוך: יא תבוא לפניך אנקת אסיר
בגדל ורועך הותר בגי תמותה: יב והשב לשכנינו
שבעתים אל־היכם חרפתם אשר הרפוך אדני:
יג ואנחנו עמך | וצאן מרעיתך גורח לך לעולם לדור
ודור נספר תהלתך:

פ.

תפלה נוראה שיקרב הקדוש ברוך הוא עצמי לישראל כמו שהיה מקדם:

א למנצח אל־ששנים עדות לאסף מזמור: ב רעה
ישראל | האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים
הופיעה: ג לפני אפרים | ובנימן ומנשה עזרה את־
גבורתך ולכה לי־שעתה לנו: ד אלהים השיבנו והאר
פניך ונושעה: ה יהוה אלהים צבאות עד־מתי עשנת
בתפלת עמך: ו האכלתם לחם דמעה והשקמו
בדמעות שלישי: ז תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו
ילעגו־למו: ח אלהים צבאות השיבנו והאר פניך
ונושעה: ט גפן ממצרים תפיע הגרש גוים ותטעה:
י פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא־ארץ: יא פסו
הרים צלה וענפיה ארז־אל: יב תשלח קציריה עד־
ים ואל־נהר ונקותיה: יג למה פרצת גדריה וארזה
כל־עברי דרך: יד יברסמנה חזיר מי־ער וזיו שרי
ירענה: טו אלהים צבאות שוב גא תבט משמים
וראה ופקד גפן זאת: טז וכנה אשר־נטעה ימינה
ועל־בן אמצתה לך: יז שרפה באש כסוחה מגיערת
פניה יאברו: יח תהי־ידך על־איש ימינה על־בן
אדם אמצת לך: יט ולא־נסוג ממך תחיינו ובשמך
נקרא: כ יהוה אלהים צבאות השיבנו האר
פניך ונושעה:

פא.

זה המזמור אמר בכה"מ כר"ה שנעשה בזה היום כמה נסים לישראל:

א למנצח על־הגתית לאסף: ב הרנינו לאלהים
עוזנו הריעו לאלהי יעקב: ג שאו־זמרה ותנו־תוף
בגור נעים עס־נבל: ד תקעו בהרש שופר בפסה
ליום חגנו: ה כי תק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב: ו עדות | ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ
מצרים שפת לא־ידעתי אשמע: ז הסירותי מסבל

עין תלויה כ' רבתי

שכמו בפיו מרוד תעברנה: ח בצרה קראת ואחלצך
אענה בסתר רעם אבחנה עלימי מריבה סלה:
ט שמע עמי ואעידה בק ישראל אס־תשמע־לי:
י לא־יהיה בק אל זר ולא תשתחוה לאל גבר:
יא אנכי | יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב־
פיה ואמלאהו: יב ולא־שמע עמי לקולי וישראל לא־
אבה לי: יג ואשליחהו בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם: יד לו עמי שמע לי ישראל בדרך
יהלכו: טו כמעט אויביהם אכניע ועל־צריהם אשיב
ידי: טז משנאי יהוה יכחש־לו ויהי עתם לעולם:
יז ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשפיעך:

פב.

בזה המזמור מבאר מיכר גדול על אותן הדינים שבעוותין דין דל ויתום
וגו' פני עשירים ולוקחים שוחד ועושין עצמן כאלו לא ידעו ולא יבינו
את הדין:

א מזמור לאסף אלהים נצב בעד־ת־אל בקרב
אלהים ישפט: ב עד־מתי תשפטו־עול ופני רשעים
תשאו־סלה: ג שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו:
ד פלטו־דל ואביון מיד רשעים הצילו: ה לא ידעו
ולא־יבינו בחשכה יתהלכו ימושו כל־מוסדי ארץ:
ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ז אבן
באדם תמותון וכאתר השרים תפלו: ח קומה אלהים
שפטה הארץ כ־אתה תנהל בכל־הגוים: